

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Romániának a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról

(2010/C 144/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Romániának a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.
- (2) 2004 és 2008 között évente átlagosan 6,8 %-os GDP-növekedési rátával Románia a leggyorsabban fejlődő uniós tagállamok egyike volt. A növekedést a fogyasztás és a beruházások terén egyaránt élénk belföldi kereslet vezérelte, amelynek hajtóerejét a pénzügyi piacok gyors elmélyülése, a nagyfokú tőkebeáramlás és a folyamatosan növekvő jövedelemmel kapcsolatos várakozások képezték. Mindez a magas bérinflációval együtt a folyó fizetési mérleg hiányának hirtelen emelkedését okozta, amely 2008-ban a GDP 12,3 %-át tette ki. Ezen túlmenően az éveken át folytatott prociklikus költségvetési politika a költségvetési pozíció jelentős romlásához vezetett, és a strukturális hiány (azaz a ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes egyenleg) 2008-ban a GDP 8,5 %-ára emelkedett. A kockázatkerülésnek a pénzügyi válság alatti hirtelen fokozódása miatt a piacok egyre érzékenyebben reagáltak ezekre az egyensúlyhiányokra. A tőkebeáramlás visszaesett és növekedett az árfolyamra ható nyomás, ami 2007 augusztusa és 2009

januárja között a lej összességében 30 % körüli leértékelését eredményezte az euróval szemben. A tőkebeáramlás csökkenése, a valutaleértékelés mérlegre gyakorolt hatása és az exportkereslet erős visszaesése 2008 végén és 2009 első felében súlyos recessziót okozott, amit a GDP 7,1 %-os csökkenése jelzett 2009-ben. A Román Nemzeti Bank 2009. február és 2010. február között összesen 325 bázisponttal, 7,0 %-ra csökkentette az alapkamatot. A folyó fizetési mérleg hiánya 2009-ben a GDP 4,25 %-a köré szűkülte.

- (3) Az e folyamatok okozta nehézségek miatt a hatóságok külső pénzügyi támogatás ⁽²⁾ kérése mellett döntöttek, és kötelezettséget vállaltak egy átfogó gazdaságpolitikai program végrehajtására, amelynek célja nem csak a fent említett külső és költségvetési egyensúlyhiányok, hanem olyan strukturális elégtelenségek kezelése is, amelyek korlátozzák a versenyképességet, valamint az előrelépést a valódi konvergencia terén. Az ország költségvetési helyzetének romlására tekintettel a Tanács 2009. július 7-i határozatában megállapította, hogy Romániában túlzott hiány áll fenn, és ajánlást tett a hiány 2011-ig történő megszüntetésére. A Tanács 2010. február 16-án megállapította, hogy Románia eredményes intézkedéseket hozott a túlzott hiány megszüntetése érdekében, és mivel a gazdaság a vártnál erősebben romlott 2009-ben, 2012-ig meghosszabbította a kiigazítás határidejét.

- (4) Bár a GDP-nek a gazdasági és pénzügyi válsággal összefüggő csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. Ezenfelül a gazdasági válság hatása súlyosbítja a népesség idősödésének a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásait. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása, amelynek hozzá kell járulnia az államháztartás fenntarthatóságának visszaállításához is. Románia számára különösen fontos a tervezett nyugdíjreform, valamint a fizetésimérleg-támogatás programja keretében előirányzott költségvetési irányítási és strukturális reformok elfogadása és végrehajtása. Ezen túlmenően konkrét intézkedéseket kell hozni az EU strukturális alapjainak gyorsabb felhasználása érdekében, mivel ez lehetővé tenné a hosszú távú növekedésbe való befektetés fokozását anélkül, hogy veszélyeztetné a meghatározott költségvetési hiánycélok elérését.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ A fokozódó pénzügyi nyomás fényében a Tanács 2009. május 6-án elfogadta a 2009/459/EK határozatot, amelyben a tagállamok fizetési mérlegét segítő mechanizmus keretében legfeljebb 5 milliárd EUR összegű középtávú hitelt bocsátott Románia rendelkezésére. Az EU által Romániának nyújtott támogatást az IMF (13 milliárd EUR), a Világbank (1 milliárd EUR), az EBB és az EBRD (1 milliárd EUR) hitelével összefüggésben biztosítják.

- (5) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv szerint a reál-GDP növekedése 2010-ben pozitívvá válik (1,3 %) és gyorsuló ütemben 3,7%-ra nő 2012-ig. A jelenleg rendelkezésre álló információk és különösen a 2009. utolsó negyedévi, a vártnál rosszabb eredmény alapján úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv 2010 esetében némileg optimista növekedési feltételezéseken alapul. A makrogazdasági forgatókönyv 2011–2012-re vonatkozóan úgy tűnik, megalapozott növekedési feltételezésekre épül. Ezenkívül a romániai recesszió súlyosságához hozzájáruló külső és költségvetési egyensúlyhiányok várhatóan tovább enyhülnek. Mindazonáltal a program inflációs előrejelzései (2010-ben 3,7 %, 2011-ben 3,2 %, 2012-ben pedig 2,8 %) alacsonynak tűnnek a bérek és a munkatermelékenység-növekedés feltételezett alakulása, a nemzetközi energiaárak legújabb emelkedése és a szabályozott árak további lehetséges növekedése fényében. Másrészt az inflációs nyomást ellensúlyozhatja a lej euróval szembeni lehetséges felértékelése. A gazdaságélénkülés e korai szakaszában nehezen elérhetőnek tűnik a munkanélküliségi ráta várt csökkenése a 2009-es 8,4 %-ról 2010-ben 7,7 %-ra.
- (6) A program becslései szerint a 2009. évi államháztartási hiány a GDP 8,0 %-ának felelt meg, amely a kormányzati kifizetések hátralékainak növekedése miatt valamivel túllépi a célt (7,8 %). A 2008. évi, a GDP 5,5 %-át kitevő hiányhoz képest jelentős romlást nagymértékben a válság államháztartásra gyakorolt hatása okozta. A hiány romlása főként a bevételek elmaradásának köszönhető; a legnagyobb visszaesés a héabevételek és a társadalombiztosítási járulékok terén volt megfigyelhető. Ezenfelül az uniós források felhasználása és a nem adójellegű bevételek is alacsonyabbak voltak a feltételezettnél. A kiadási oldalon a kormány a hiány növekedésének megállítása érdekében 2009-ben jelentős konszolidációt hajtott végre. Az intézkedések közé tartozott az állami ügynökségek átszervezése és az árakkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos kiadások csökkentése. Ezeknek az intézkedéseknek a hatása azonban az év elején előirányoztnál alacsonyabb volt. Következésképpen további intézkedésekre volt szükség, például tíz nap fizetés nélküli szabadságra kötelezték az állami szektorban dolgozókat. Ezek az intézkedések 2009-ben a strukturális egyenleg GDP-arányosan 1 %-os javulását eredményezték. A szigorú költségvetési korlátok miatt az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott ösztönző intézkedések becsült költségvetési hatása korlátozott volt, azok 2009-ben és 2010-ben egyaránt a GDP 0,2 %-át tették, illetve teszik ki. A Tanács által szorgalmazott exitstratégiával összhangban, és a túlzott hiány 2012-ig történő megszüntetése érdekében a költségvetési konszolidációra irányuló politikák a tervek szerint az elkövetkező években folytatódnak.
- (7) A parlament által 2010. januárban elfogadott 2010. évi költségvetés a GDP 6,3 %-ának megfelelő hiányt céloz meg. A fizetésimérleg-támogatási program keretében meghatározott szakpolitikai feltételekkel összhangban a tervezett kiigazítás nagyrészt a kiadási oldalra irányul: az intézkedések a GDP körülbelül 2,2 %-ának megfelelő kiadáscsökkentést tartalmaznak. A fő kiadáscsökkentések a következők: bérfelfagyasztás a közzférában és az állami foglalkoztatás csökkentése, ami a közzféra béreinek GDP-arányosan 0,8 %-os csökkentését eredményezi; az árukra és szolgáltatásokra fordított állami kiadások csökkentése, amely az állami szektor folyó termelő felhasználásának GDP-arányosan 0,5 %-os csökkentését teszi lehetővé; a nyugdíjak befagyasztása, amely a szociális juttatások GDP-arányosan 0,8 %-os csökkentéséhez eredményezi; és a GDP 0,2 %-ának megfelelő támogatáscsökkentés. Az intézkedések hatását részben ellensúlyozzák más területek kiadásnövelései, így összességében az elsődleges kiadások GDP-hez viszonyított arányának nettó csökkenése GDP-arányosan 1,3 százalékpont. Különösen a beruházási kiadások GDP-arányosan 0,2 %-os emelkedése indokolt, tekintettel az EU strukturális alapjai felhasználásának tervezett növelésére is. Az államháztartás GDP-hez viszonyított bevételei várhatóan GDP-arányosan mintegy 0,6 százalékponttal emelkednek, beleértve a (Rompetrol-értékpapírokkal kapcsolatos) adóhátralékok kiegyenlítéséből származó (egyszeri) bevételeket, a GDP 0,5 %-át kitevő értékben. A fent leírt nettó kiadáscsökkentés és bevétel-növelés elérése 2010-ben az államháztartási egyenlegnek a GDP 1,7 %-át kitevő javulását jelentené (figyelembe véve az előző évi kamatkifizetések GDP-arányosan 0,3 %-os növekedését). A kibocsátási rés szélesedését figyelembe véve ez a strukturális egyenleg jelentős, a GDP 2,25 %-át kitevő javulásának felel meg (a Bizottság szolgálatai által a programban szereplő információk alapján, a közösen megállapított módszertannal összhangban újraszámítva).
- (8) A konvergenciaprogramban szereplő középtávú stratégia fő célja, hogy a hiány 2012-re a GDP 3 %-ában megadott referenciaérték alá csökkenjen, a 2010. február 16-i, a 126. cikk (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlással összhangban. A programban meghatározott pálya a költségvetési hiányt fokozatosan, 2010-ben a GDP 6,3 %-áról indulva 2011-ben a GDP 4,4 %-ára, 2012-ben pedig a GDP 3,0 %-ára csökkenti. Az elsődleges egyenleg hasonló mintát követ. Az (újraszámított) strukturális egyenleg a programidőszak elejére összpontosított kiigazítást tükröz. A program alapján a 2010 és 2012 közötti években az átlagos éves költségvetési konszolidáció körülbelül a GDP 1,75 %-ának felel meg, ami összhangban van a túlzott hiány esetén követendő eljárás keretében kiadott tanácsi ajánlással. A kiigazítás jórészt a kiadási oldalra épül, az elsődleges kiadás várhatóan fokozatosan csökken a 2009-ben GDP-arányosan 37,6 %-ról 2012-re a GDP 33,3 %-ára. Az államháztartási bevétel az előrejelzések szerint a 2009-ben GDP-arányosan 31,1 %-ról 2010-ben 31,7 %-ra növekszik, ezután pedig egyenletessé válik. A 2010. évi költségvetési cél elérése érdekében hozott strukturális konszolidációs intézkedések megkönnyítik a 2011. és 2012. évi költségvetési célok elérését is. A hatóságok közlése szerint Románia középtávú célkitűzése a GDP 0,7 %-át kitevő strukturális hiány. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés megfelel a Paktum célkitűzéseinek. A program nem tervezi a középtávú költségvetési célkitűzés elérését a programidőszakban.

- (9) A 2010. évi hiány a programban előre jelzettnél rosszabb lehet, mivel a kiadáscsökkentésre irányuló néhány intézkedés végrehajtása, mint például az állami foglalkoztatás csökkentése, társadalmilag és politikailag nehézségekbe ütközhet. Nehézséget okozhat továbbá a Rompetrol-értékpapírokkal kapcsolatos visszafizetésekkel szembeni egyszéri bevételek teljes beszedése, amely a feltételezések szerint a GDP 0,5 %-át kitevő további bevételt jelentene. A román kormány azonban a fizetésimérleg-támogatáshoz kapcsolódó program keretében kötelezettséget vállalt arra, hogy további intézkedéseket hajt végre, ha a jelenleg meghatározottak nem biztosítják az ez évi költségvetési hiánycél eléréséhez szükséges megtakarításokat. Hasonlóképpen előfordulhat a 2010 utáni években is, hogy a programban szereplő célok elérése nem lesz könnyű, különös tekintettel a választási ciklus államháztartásra gyakorolt potenciális negatív hatására. Egy másik potenciális középtávú kockázat az állami vállalkozások hátralékaiban felhalmozódása, amelyet ha nem számolnak fel, negatív következményekkel lehet a költségvetés számára, ha a kormánynak valamely szakaszban be kell avatkoznia. Végezetül, a program nem határozza meg azokat az intézkedéseket, amelyekkel a 2010-ben a GDP 6,3 %-ának megfelelő hiányt 2012-re a GDP 3,0 %-ára kívánják csökkenteni. Ez az információ várhatóan a 2011–2013 közötti időszakra vonatkozó középtávú költségvetési keretben szerepel, amelynek elfogadása 2010 májusában esedékes.
- (10) A konvergenciaprogram becslése szerint a bruttó államadósság az előző évi 13,6 %-ról 2009-ben a GDP 23 %-ára emelkedik. Az adósságráta emelkedésének fő hajtóereje a hiány erőteljes emelkedése, a GDP csökkenése, a kamatfizetések növekedése és az árfolyam-leértékelésből származó értékelési hatás volt. Bár jóval a Szerződés szerinti referenciaérték alatt marad, az adósságráta az előrejelzések szerint a programidőszakban további 6,7 százalékponttal emelkedik, 2012-re a GDP 29,7 %-ára, amit főként a magas államháztartási hiány okoz. Ha a programban meghatározott költségvetési célokat nem érik el, az adósságráta előre jelzett alakulása kevésbé kedvező is lehet.
- (11) A 2020-ig tartó középtávú adósság-előrejelzések szerint a GDP növekedési rátája és az adóhányad csak fokozatosan tér vissza a válság előtt feltételezett értékekhez. Ez azt jelentené, hogy a programban előirányzott költségvetési stratégia ebben a formában, a politika további változtatása nélkül nem elegendő ahhoz, hogy az adósságrátát 2020-ra stabilizálja.
- (12) A népesség idősödésének hosszú távú költségvetési hatása egyértelműen az uniós átlag feletti, főként a nyugdíjkiadások előre jelzett magas növekedése miatt. A programban becsült 2009. évi költségvetési pozíció súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági résre gyakorolt költségvetési hatását. Az elsődleges hiány programban előirányzott középtávú csökkentése és a Romániára vonatkozó fizetésimérleg-támogatási program keretében a nemzetközi pénzügyi intézményekkel megállapított nyugdíjreform-tervezet végrehajtása, amelynek célja a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások jelentős növekedésének megfékezése, hozzájárul majd az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében ⁽¹⁾ magasnak becsült kockázatok csökkentéséhez.
- (13) A kereslet 2004 és 2008 közötti fellendülése idején a költségvetési politika erősen prociklikus volt, súlyosbítva ezzel a magánszektor gerjesztette egyensúlyhiányokat és tovább terhelve a már eleve túlfűtött gazdaságot. Mindez nagymértékben a gyenge költségvetési tervezést és végrehajtást eredményező, általánosságban gyenge költségvetési irányítási keretnek volt köszönhető. A váratlan többletbevételeket általában évközi pótköltségvetések alapján költötték el, és csak kevés mozgásteret hagytak nehezebb időkre. A tőkekiadások tekintetében a visszatérő alulteljesítéshez részben az állami beruházási projektek tervezésével és végrehajtásával kapcsolatos gyenge közigazgatási kapacitás is hozzájárult. A román hatóságok költségvetési keretük megalapozottságának javítása érdekében az EU fizetésimérleg-támogatásához kapcsolódó program keretében kötelezettséget vállaltak a költségvetési irányítás javítására. A költségvetési felelősségről szóló törvény tervezetét benyújtották a parlamentnek jóváhagyásra. A törvénytervezet kötelező középtávú keretet hoz létre, megállapítja az év közbeni költségvetés-módosítások korlátait, szilárd költségvetési szabályokat vezet be és létrehoz egy költségvetési tanácsot, amely biztosítja az államháztartási kérdések független ellenőrzését. Határidőket állapítottak meg a költségvetési tanács felállítására (április vége) és a 2011–2013 közötti időszakra vonatkozó középtávú költségvetési keret benyújtására (május vége) vonatkozóan.
- (14) A kormány számára átfogó prioritás és kihívás a közigazgatás hatékonyságának és eredményességének javítása, központi és helyi szinten egyaránt. A nemzetközi pénzügyi intézményektől származó multilaterális támogatás keretében javul a problémaelemzés, a költségvetési irányítási keret, a költségvetés tervezése és végrehajtása, valamint a politikák végrehajtása. Mindazonáltal további előrelépésre van szükség az állami szolgáltatásokhoz való hozzáférés és azok minősége, valamint általánosságban az üzleti környezet romlásának elkerülése érdekében. Az egyes minisztériumok teljesítményét érintő egyedi kihívások,

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i tanácsi következtetésekből „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

valamint a kormány szintű megközelítést igénylő, rendszer szintű problémák kezelése érdekében hamarosan megkezdődik a közigazgatás funkcionális átvizsgálása. Ezenfelül az adóigazgatás hatékonyságának növelése és a helyi hatóságok és az állami tulajdonú vállalkozások kiadásai feletti központi kormányzati ellenőrzés megerősítése érdekében egyedi intézkedések szerepelnek a tervek közt. A hatóságok a nem bejelentett munka visszaszorítására irányuló tervet fogadtak el, amely a munkaügyi ellenőrzés hatékonyságát növelő intézkedésekre összpontosít. A hatóságok az állami oktatási és K+F kiadások hatékonyságának és eredményességének javításán is dolgoznak. Végül, a kormány konkrét intézkedéseket kíván hozni annak érdekében, hogy növelje az EU strukturális alapjainak alacsony felhasználási arányát.

- (15) Összességében 2010-ben a programban felvázolt költségvetési stratégia nagyjából összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlással. Mindazonáltal az államháztartási hiány rosszabb lehet a 2010-re előre jelzethetnél, különösen néhány tervezett reform végrehajtásának társadalmi és politikai nehézségei miatt. Ha ezek a kockázatok bekövetkeznek, végre kell hajtani a hatóságok általi kidolgozás alatt álló tartalék intézkedéseket. Figyelembe véve, hogy a programból hiányoznak a konkrét konszolidációs intézkedések, lehetséges, hogy 2011-től a költségvetési stratégia nincs teljesen összhangban a 126. cikk (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlással. A program mindenekelőtt nem részletezi a költségvetési célok elérése érdekében 2011-ben és 2012-ben meghozandó kiegészítő konszolidációs intézkedéseket. Ez az információ várhatóan a 2011–2013 közötti időszakra vonatkozó középtávú költségvetési keretben szerepel, amelynek elfogadása 2010. május végéig esedékes. A 2010–2012-es időszakban összességében a programban szereplő költségvetési forgatókönyv a GDP 1,75 %-ának megfelelő átlagos éves költségvetési kiigazítást tükröz, amely összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlással, de ugyanazon kockázatoknak van kitéve, mint a költségvetési célok.
- (16) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos⁽¹⁾. A program alapjául szolgáló alapfeltételezéseket továbbá nem külön táblázatban mutatják be, ahogyan azt a magatartási kódex javasolja. A Tanács a túlzott hiány 2012-ig történő megszüntetésére vonatkozó, 2010. február 16-i, a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlásaiban arra is felkérte Romániát, hogy

konvergenciaprogramjának aktualizált változataiban szenteljen külön fejezetet a tanácsi ajánlások végrehajtásának. A program jelenlegi aktualizált változata külön szakaszban tárgyalja a túlzott hiány esetén követendő eljárás alkalmazását Románia esetében.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a konvergenciaprogramban előre jelzett konszolidációs pálya ebben a formában megfelelő és összhangban van az EUMSZ. 126. cikkének (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlással. Mindazonáltal a 2010-re előirányzott konszolidációs intézkedések teljes körű végrehajtása elengedhetetlen a hiánycél eléréséhez. Ezenfelül a program nem részletezi kellően a 2011-ben és 2012-ben meghozandó konszolidációs intézkedéseket. A román kormány kötelezettséget vállalt tartalék intézkedések szükség szerinti meghozatalára a 2010-re megállapított hiánycél elérése érdekében. A Romániának nyújtott uniós fizetésimérleg-támogatáshoz kapcsolódó program keretében elhatározott költségvetés-irányítási reformok végrehajtása továbbá segítené a 2011-re és 2012-re kitűzött költségvetési célok elérését. Végül, az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának javítása érdekében létfontosságú a tervezett nyugdíjreform elfogadása és végrehajtása.

A fenti értékelés és a 2010. február 16-án az EUMSZ. 126. cikke (7) bekezdésének megfelelően adott ajánlás alapján, valamint a fenntartható konvergencia biztosításának szükségességére tekintettel Románia felkérést kap arra, hogy:

- i. szigorúan hajtsa végre a fizetésimérleg-támogatáshoz kapcsolódó program részeként 2010-re vonatkozóan egyeztetett költségvetési konszolidációs intézkedéseket, és szükség esetén tegyen további korrekciós intézkedéseket a 2010-es államháztartási hiánycél eléréséhez. A román hatóságokat felkéri továbbá, hogy a 2010. május végéig elkészítendő középtávú költségvetési kerettel összefüggésben részletezzék a költségvetési konszolidációs intézkedéseket, amelyek szükségesek a programban 2011-re és 2012-re meghatározott költségvetési célok eléréséhez;
- ii. a költségvetési felelősségről szóló törvény elfogadásával és végrehajtásával javítsa a költségvetési keretet, és különösen vegye figyelembe a költségvetési tanács által végzett elemzést a költségvetési politika kialakítása és végrehajtása során;
- iii. fogadja el és hajtsa végre a nyugdíjtörvény-tervezetet, amely hozzájárulna az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának jelentős javításához.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	KP 2010. március	7,3	- 7,0	1,3	2,4	3,7
	BIZ 2009. november	6,2	- 8,0	0,5	2,6	n.a.
	KP 2009. június	7,1	- 4,0	0,1	2,4	n.a.

⁽¹⁾ Különösen a ledolgozott órák számát érintő foglalkoztatási adatok és az államháztartási kiadások feladatkörök szerinti bontására vonatkozó adatok hiányoznak.

		2008	2009	2010	2011	2012
HICP infláció (%)	KP 2010. március	7,9	5,6	3,7	3,2	2,8
	BIZ 2009. november	7,9	5,7	3,5	3,4	n.a.
	KP 2009. június	7,9	5,8	3,5	3,2	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	KP 2010. március	9,5	-1,7	-3,3	-3,7	-2,7
	BIZ 2009. november ⁽²⁾	10,0	-2,2	-4,4	-4,3	n.a.
	KP 2009. június	8,7	0,5	-2,5	-2,9	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/igény (a GDP %-ában)	KP 2010. március	-11,2	-3,9	-3,9	-3,9	-3,7
	BIZ 2009. november	-11,8	-5,0	-5,1	-5,2	n.a.
	KP 2009. június	-11,9	-6,3	-5,4	-5,2	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	KP 2010. március	32,8	31,1	31,7	31,9	31,8
	BIZ 2009. november	32,8	31,6	31,8	32,0	n.a.
	KP 2009. június	33,1	33,2	33,7	34,2	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	KP 2010. március	38,4	39,1	38,1	36,4	34,8
	BIZ 2009. november	38,4	39,4	38,6	37,9	n.a.
	KP 2009. június	38,5	38,3	37,8	37,0	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. március	-5,5	-8,0	-6,3	-4,4	-3,0
	BIZ 2009. november	-5,5	-7,8	-6,8	-5,9	n.a.
	KP 2009. június	-5,4	-5,1	-4,1	-2,9	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. március	-4,8	-6,5	-4,5	-2,6	-1,6
	BIZ 2009. november	-4,8	-6,2	-5,0	-3,9	n.a.
	KP 2009. június	-4,7	-3,6	-2,4	-1,4	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. március	-8,5	-7,5	-5,2	-3,2	-2,1
	BIZ 2009. november	-8,5	-7,1	-5,5	-4,6	n.a.
	KP 2009. június	-8,2	-5,3	-3,3	-2,0	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. március	-8,5	-7,5	-5,2	-3,2	-2,1
	BIZ 2009. november	-8,5	-7,1	-5,5	-4,6	n.a.
	KP 2009. június	-8,2	-5,3	-3,3	-2,0	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	KP 2010. március	13,6	23,0	28,3	29,4	29,7
	BIZ 2009. november	13,6	21,8	27,4	31,3	n.a.
	KP 2009. június	13,6	18,0	20,8	22,0	n.a.

Megjegyzések:

⁽¹⁾ Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

⁽²⁾ A 2008–2011 közötti időszakra vonatkozóan 5,1 %-os, 3,4 %-os, 2,9 %-os és 2,5 %-os becslített potenciális növekedés alapján.

⁽³⁾ Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül.

Forrás:

Konvergenciaprogram (KP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előjelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.